

**Carcie lu
luân Noiță
Ceaceo luane**

Apu tarle urit mă căniș in foaia teă. Io carie mam ghingit sămă fac priedzin cu cinie naș fi criedzut pântu o lumie ântriagă sămă fași dă bajiocură ciar pă foala ânția. Nievasta șă tăt satru so ris dă minie că cum am făcut Bănatu nost dă rușânie. Da nui nișio hibă că io cried că tu numa da dracului ai scrli așa. Dumnieta ai dzâs că io nu șam trimes păchioiu cu cărnaș. Apu nu șciu pă șie să mă sudul că io lam dat la poștărița dăia noi dă bagsama le nu io fi trâmies pântu- că tarle io plăcut dă lei. O so ân-trieb io pă la șă dacă o fie așe apu grija mie. Sclu io șie să fac cu păru lei răchiezat ca la flocele dăia Logoș. Așa mo durut suflietu când am șiocit că tu țai cumpărat rechle și vin ca să cie saturi să tu odată ca lumia că șclu că tu umbil tăt cu foallie gol. Mă ceaceo luane, da vriu să ce întrieb că nu cumva lei primit dumnieta să ca să mă fași cu boală nu vriei săm spunî.

Tarle mo plăcut când am vădzut că ai scris dă frâncmăroni o cum iudă le dzâșie. Io aș spun că la noi pă sacie nu avem dășeia. Spunem șă mie cam șie fleăi dă uoameni. Aș așcia carș să bagă in cecpârșăeu șă pân lei bagă săbli șă nu mor. Păia noi numa comiegienși fac lucruri dă așcea. Nor fi cumva strigo- ni dășoia care sug sânje dă om. Că io am șiocit ingieva că lei or tras șă pielea după uoameli sărași cu țăleuș cu ță. Mă da a dracului er măi fost șă tăt mă mir că dom- niș neșci româniești lor lăsat slobo- ză. Da țăr nu mă mir că pântu așe- cia er fost șă români.

O să le fie rușânie la bot. Da a- cuma șie să ânțâmplă cu lei ce- aceo luane, nar trăbui oare să nu măi stăm la givan cu lei șă să mie vîșim urit la lei. Io cried că așa ar trăbui să fașlem cu lei.

Măi un lucru vriu să cie ântrieb așe ântră patri ochi. Șiei așieia abcliment săm trâmioș șă mie unu că tarle mar plășiea șă am șă io unu da să nu cuștulească mult că pă vrieia asta nu prie am bani pântucă tarle mult am izăgit la uica Dică pă bleutură șă la piaș la Bietlenhaz. Șă mie am plașie să ud gâtclieju căce odată pă xă și Dum- neca tătă dzua măi cu samă când ai șogoru mieu dăia Arad pacasă carie so ocoșât că acuș vinie la noi. Inchid carcia că nievasta nu vrie să mă măi lasă să scriu ca tră- bie să măi lucru șieva pân ocaș șă să duc un sac dă griu la moară in jădanu. Ce las cu binie.

LIUAN DOBRIANU

FIGURANT

COCA. — Mămico, ce-i aia figu- rant?
MAMICA. — Figurant e un om care stă mereu în umbră și n'are voie să spuie nimic.
COCA. — Daaa? Va să zică tăti- cu e figurant?!

BINE, CONASULE!

— Ascultă, Mișo. Am văzut azi di- mineașă cum te sărutai cu portarul. Să nu se mai întâmpie așa ceva!
— Vă rog să mă iertați conașulo. Nu știam că sunteți gelosii!

LITERARA
satiră-umor
Tribunalul
Nr. 22-938

Director:
SIMION MICLEA

Redacția și administrația
ARAD
Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 1000 lei pentru între-
prinderile mijlocii; 2000 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

Thailandul

**o scurtă privire istorică asupra Siamului,
noul teatru de războiu din Asia**

Prin prisma ziarelor înregistra-
reștiri despre luptele și cioc-
nirile între Indochina și Thailand.
Deci, că suntem în plină
era publică a știrilor ce ur-
despre trecutul și istoria
Thailandului.

În anul 1897, când Siamul, rega-
ndar din Asia tropicală, s'a
schimbat și rela vechiul său nume
"Siam" în "Thailand" — Thailand —
a rupt cu tradiția
de 70 ani,
pe țara de Marea Britanie
și a devenit stăpânitorii statelor limi-
tate.

Thailandul, singurul stat independent
din Sud-estul Asiei, datoră
situație numai geloziei din-
tre Marea Britanie și Franța, a că-
re a căutat, între Indochina fran-
că și Malaya britanică și Burma,
să realizeze prin acest stat tam-
bun Siamul plătia ambelor
puteri tribut scump.

Thailandul, a cărei colonie bogată,
a devenit ceea ce este
în prezent, în mijlocul se-
colului al 19-lea a statelor siameze
și Kambodja și Laos, și-a al-
turi din Siam prin tratate
în anul 1904 și 1907. În a-
cești timpuri, bogatele provincii
Bang cu renumitele ruine ale
cetății regești Angkor și cu
Laos de Sus, aflate în Nord-
Thailandului, fură anexate Fran-
ței, rămânându-se astfel, granițe care
nu sunt justificate nici din punct de
vedere geografic și nici din cel
— deci nici nu puteau fi
menținute durată.

te și ruinele hergheliilor de ele-
fanți, mai sunt și astăzi o mărtu-
rie a splendorii trecute.

DECADENȚA

Decadența Siamului începu pe
la sfârșitul secolului al 18-lea. A-
yuthia fu transformată în cenuse
de către triburile vrăjmașe ale Bur-
meșilor, Dinastia, și azi încă dou-
mitoare a Chakri-ilor se urcă pe
tronul Siamului. Bangkok, un ve-
chiu cătun pescăresc la gurile flu-
viului Menam, a fost ales drept ca-
pitală.

Puterile imperialiste europene
care în începutul secolului al 19-
lea începuseră să-și creeze coloni-
ile în statele din Sud-Estul — Sin-
gapur, postul avansat de control
britanic în Sud-Estul Asiei, deveni
englezesc în 1919 — se interesea-
ză și de regatul Siamului — adică
încercară să ia cât mai mult din
ținutul său spre a-l face să cores-
pondă, politic și economic, scopu-
rilor lor. Până în 1932 Siamul a
fost împărțit în regiuni de influen-
ță britanică și franceză. Englezii
și francezii beneficiau de exteri-
torialitate pe ținutul siamez.

RENAȘTEREA

Acesta a fost vechiul Siam,
„Mayang Thai”, țara celor liberi,
s'a dăscătușat odată cu vechiul nu-
me, și de protectoratul pe care îl
suferise. Tinerile forțe ale noului
Thailand au transformat țara în
cei opt ani ai stăpânirii lor, din-
tr'un ținut sub influența puterilor
imperialiste, într'un stat națio-
nal conștient a cărui direcție po-
litică se îndreaptă către Răsărit în
loc de Apus, ca până acum. Phya
Bahol care a preluat conducerea
intereselor Thailandului, după lo-
vitura de stat din 1938, este un
fost elev al școlii de cadeți din
Lichterfelde, unde a fost coleg de
clasă cu Mareșalul Reichului Hei-
mann Göring.

NOUL STAT THAILANDEZ

Sub conducerea sa pricepută
Thailandul s'a organizat din nou,
intern și extern. Când în 1937, din
cauza sănătății sale șubrede, Ba-
hol a predat conducerea statului
vechilului său colaborator și cama-
rad de luptă Luang Bipul. Thailan-
dul se găsea pe calea dezvoltării
într'un stat național modern. Luang
Bipul și ministrul său, căruia îi apar-

țin capetele conducătoare ale ti-
nerii mișcări „Thia”, au denunțat
vechile tratate ale statului, care se
bazau pe inegalitatea părților con-
tractante și au încheiat, cu marile
puteri ale lumii, noul tratat, pe
bază de egalitate a părților anga-
jate. Semnificativ este însă, că pri-
mul tratat de asemenea natură a
fost încheiat în Germania.

REVENICARILE LA HOTARE

Ultimele desfășurări ale situației
politice în Orientul îndepărtat, au
dovedit, în mod limpede, că acești
oameni știu prea bine în care di-
recție trebuie cămăruș corabie a
statului. Ei văd că interesele Thai-
landului sunt în Asia și doresc din
această cauză, să dea țării lor din
nou importanța ce i se cuvine în
cadru ținuturilor asiatice. De mai
mulți ani, se încearcă o înțelegere
cu Franța pentru a relua o parte
din ținuturile care i-au fost răp-
te, adică să reia o parte, din ne-
dreptatea pe care poporul siamez
a trebuit să o suporte.

În luna 1946 a fost semnat un
necu acord amical și totodată un
pact de neagresiune cu Franța. Sem-
narea acestui pact a fost însă con-
dizionată în mod foarte lămurit de
unele condiții de granițe în Nord
și Nord-Est, rectificări care prin
strămutarea graniței pe fluviu Ma-
kong, asigurau Thailandului cel pu-
țin o linie unitară de frontieră față
de Indochina franceză.

Franța pare însă că nu este
dispusă să facă concesii: în mod
logic deci atmosfera în Thailand
se încălzește din zi în zi față de
Franța. Luang Bipul a declarat —
de curând — că înțelege să reali-
zeze satisfacerea pretențiilor
Thailandului numai pe calea bunei
înțelegeri.

Dar a adăugat în același timp, că
Thailandul va susține cu tărie pre-
tențiunile sale până când vechea
nedreptate va fi reparată.

VINOVATA

Un țaran se duce la doctor, ca-
re, după o cercetare atentă, îl lă-
murește:
— Nu pot să-ți spun precis ce ai.
Cred că băutura e de vină.
— Atunci, dom'le doctor, să viu
când o să fiți treaz..

Brad

— O punere la punct. Un oarec... „e”? Incearcă să ne dea replică pentru că — vezi doamne! — ne-am... dat la protejata lui. N'av... de gând să polemizăm cu onrabilul ce se crede... nici mai mult nici mai puțin decât... un epigramat de forță, pentru că noi nu sun... în stare să comitem catrene... înmănsă să știm un lucru: de ce se orijează stimabilul în apă rător al unei dudul cu rudeni prin Absinia a fostului Negus?... Înțelegem că s'a făcut Roșu de mână pentru că ne-am amestecat în chestiile lui de... încălecat, însă asta nu înseamnă să pună la încercare răbdarea cititorilor prin așa zisele lui... epigrame. Că vrea să-și apere... prietene îl înțelegem, dar nu pricepem cum se pot asorta culorile Roșu cu Negru de Absinia?... Ș'apoi de ce atâtea pledoarie pe chestie, când, în definitiv, n'ar morita să-l dăm nici o atonție?... Gurile rele dela noi vorbesc că se simte acest domn foarte năcăjit de când se găsește la Deva și un la Buzzești...

Pentru că vrem să se termine cu discuțiile în această afacere, rugăm pe onrabilul nostru „Carmin” să ne comunice ce-a căutat dudula N... zilele trecute la Deva?... Cum se pretinde bine informat credem că ar putea să ne comunice acest lucru. Asta pentru a putea înfunda gurile rele, cari vorbesc multe de toate pe această chestie... În ce privește motorabla, mai ai puținică răbdare că vine iar timpul când vei putea da lecții de... călărit după pofta inimii.

— În ultimul timp — din cauza desvâului interesant ce le-am făcut. (in)amicul nostru au format o societate — cu un comitet de conducere — care are de scop... mardea corespondentului nostru. Suntem informați că o mârșevonie s'ar fi încercat contra unul domn (care n'are nimic comun cu revista noastră și pe care-l rugăm să ne lorte dacă din cauza noastră era să încasaze o batao strașnică dela niște... conductor). Pe de altă parte, ni-se comunică o serie de amenințări, apoi se prevăd o serie de divorțuri și, în fine, vreo câțiva vor să ne dea în judecată. Troaba lor. Vrem însă să le dăm un sfat prietenesc: să-și vadă mai bine de treburi, pentru că n'am scris niciodată minciuni despre nimeni, ci doar câteva ironii cari nu înfrunesc elomentele unei calomnii... Ș'apoi, de ce nu vor să se facă oameni de treabă, pentru a ne da ocazia de a-l lauda, nu tot să-l criticăm?...

— Înainte cu câteva săptămâni am văzut, în fiecare seară, pe un tânăr... uriaș (înalt de 1.35 m. și lat în spate de 0.95 m.) conducând o duduliță spre casă. Interesându-ne de meseria ce o învârto acest craiu, am aflat că este unul din „așii” acului dela noi, Acum însă nu mai conduce pe dudula în chestie. Am putea ști de ce?...

— În ce privește pe dudulița de mai sus, o stătuim să nu fie așa încrezută și să nu creadă că o fixează toată lumea de pe stradă, cum îi place să se laude, pentru că între noi fie vorba! — nu prea avem pe cine fixa...

— Aia cu „se-appeal-u” zice că nu-i pasă de noi, pentru că el tot cel mai „bine” bălat este și va fi în Brad... Păi, noi am zis altceva?... Numai că și... păunul are pone frumoase și cu toate acestea, nu...

„plăte” nimic... E bun doar ca... decor între gâinile din curte — mai urite, însă mai folositoare. Așa că... mai încet cu laudele amice!

Baia de Criș

— Bucuratu — s'au și mult s'au veselit simpatiiile noastre că n'am scris nimic despre activitatea ce-o desfășoară de mai bine de trei săptămâni. Vina nu este a noastră, pentru că vechiul corespondent ne-a părăsit, iar noi nu știm dacă vom fi acceptați să continuăm munca începută de el...

Trecem peste această... Introducere și să intrăm în... tratarea chestiunii, cum ar spune prietenul nostru dr. Riscuția. Dar, nu știm cu ce să începem?... N'avem... rutina necesară, așa că vă rugăm să ne scuzăți dacă nu vom corespundea în tocmal gusturilor unor cucoane, care poate ar dori să citească ceva... tare, nu banalități.

A, da! Uite că tot avem noi un subiect pe care să-l... pisăm. E vorba de sânișul de pe strada Română. Cică s'ar fi interzis această distracție pentru că s'ar fi făcut din partea unei persoane o reclamație că l-ar fi alunecat... vaca și și-a rupt piciorul... Populația însă susține că persoana în chestie n'are nici o vacă. Atunci, cum stă chestia?...

— Am asistat într-o seară la sâniș — așa ca oaspo nepoftit. Să fiu sincor, mi-a plăcut mult... Am avut ocazia să văd multe... și mărunte.

Bătrâni și tineri practică acest sport cu o adevărată patimă... Mă întreb totuș, de ce-l urăsc unii?...

Printre atâtea alții, am remarcat... proeminenta personalitate a grefierului dela judecătoria (un om d'altfel foarte cumsecado) a unui secretar, contabil, a unui pretins „craiu” — pare-ni-se din Arad (se putea să lipsească?), unui impresionant număr de simpatico dudul și cucoane...

Mi-a plăcut mult și mă volu mai duce să-l vizitez, bino'nțeles dacă mă vor lăsa să le tulbur... somnul și — unora — ... combinațiile.

— Madam... Cărlig s'a supărat pe noi — adevărat pe „Bravo” că de ce nu-l mai dă nimeni nici o atenție.

... Nul-nimic cucoană, că de azi înainte te luăm iar în primire — însă să nu te superi la...

— Coresp. Acceptat oferta. Trimite regulat material. Asupra conținutului vei primi instrucțiuni.

Gura Bărzo

— Clienții noștri Cari meren figurau prin Bravo, mai anul trecut și în special clientelele noastre, din localitate, au fost foarte satisfăcute văzând că noi dela Bravo, nu ne mai ocupăm de ele, mai ales de dudulița aia cu faptele, crezând că de frica gurei ei am tăcut. Nu dudue, vom continua să te urmărim pas cu pas, ș'apoi mai avem noi ceva special și pentru Dta.

— Insurățelul „Bona” acum mai nou i-și cântă cântările pieriri prin birturi, cântarea lui cea jalnică „Nu plânge că te dau uitări”. Aceasta o face pentru că l-a prostit „mireasa” și s'a măritat cu altul. De... ce săi faci, dacă cel cu pinteți e mai „șmecher”. Acum plânge ori cântă, că vorba aia. Cea fost dulce s'a mâncat, cea fost verde s'a uscat! Apoi Bona, la „Criș”, acolo e locul tău.

Băta

— Agenția „Jeaus” transmite... Unul de pe la noi se ține mare domn prin mână. Să nu creadă că fiind bine, nu va putea ajunge mai pe jos de cum se ține.

— Un alt domnișor, e văzut deseori trecând pe la „Hărânlucă” înspre „Rudolfi” cu câte o... păsăruică.

— De un timp încoace ne vizitează comuna niște „Chiujeri” tare „fercheșiț” — zic ei — ca să cum... pere juninci dela noi, fiindcă al... noastre se lucră de mare reputație Grijii numai „Chiujerilor” că junincile noastre sunt cam moi de unghii și poate n'au preț și în altă parte

Gura Bărzo

— O lămurire. Cronicarii obiectivi ai unor evenimente din localitatea noastră, am înregistrat și o serie de fapte ale unor elevi dela școala de conductor — fapte ce nu cadrează — după a noastră modestă părere — cu demnitatea de elev. Pentru această atitudine suntem înjurați și amenințați de toți acei cari s'au simțit cu musca pe... chipiu. Ne lasă reci aceste amenințări. Vrem însă... Suntem obligați chiar s'o facem, din dorința de a restabili adevărul — să lămurim adevărată situație pentru acei ce eventual s'ar lăsa influențați de acești interesaji. Vrem să se știe că n'avem nimic cu Instituția propriu zisă, după cum nici cu conducerea ei. Din contră, nu putem de cât să felițăm pe d. Inginer Inspector Fotlădo și pe harnicii dsalo colaboratori pentru munca ce-au depus-o și o depun pentru prosperarea școlii și de a croia elemente de elită industria noastră auriferă.

Dar... (eternul „dar”!) să ne fie în rădădit a remarca faptul că între atâtea elemente bune sunt și elemente rele. El bine, contra acestora ne-am ridicat prin scrisul nostru ce oameni de treabă, sau se vor face oameni ge treabă, sau vor pleca. Aceștii — nu noi! — au afirmat că sunt „studenți” la „Politehnică”. Noi no-am limitat doar la simpla înregistrare a acestui fapt. Atunci, de ce atâtea ură contra noastră?...

Am făcut această precizare și pentru a pune capăt știrilor fantaziste cari circulă pe scoteala noastră precum și pentru a lămurii harnica conducere a școlii deespre intențiile noastre.

— Un oarecare funcționar este rugat să lase laudele și amenințările la o parte, pentru că nu este el corespondentul lui „Bravo”. Nu vrem să-l amintim ceva de trecut, știind că nu-l va plăcea... Bielele fete nu pot face nici un pas de frica lui.

— Craiu-coi slăbit din șteampurile vechi tace acum. Care de ce nu mai vrei să scoti cutitul tinere? Celulait, de când te așteaptă, l-au crescut porii gori, șiindu-se cu viața în mână...

— Unii funcționari dela „Consum” sunt foarte îngâmfaji. Ne permitem să-i întrebăm de unde această îngâmfare? Au... studii mai înalte și nu se demit cu ceiași? Cum noi îl știm cine sunt și cine au fost, și știind să lase nasul puțin mai jos, mai ales că sunt romaneși, cățătorji cu femei de alt sânge...

— Doamne, doamne, toate mai sunt fetele dela noi ce nu mai pot călători cu trenuțul de... d... n., oruși când...

la Brad... Până mai ieri, trenuțul locul cel mai potrivit pentru... ri. Tot necazul și toate oalele sparg în capul domnilor dela...

— Pe frontul „studenților” rou de camalat. Deocamdată caută cine-l corespondent la voi” pentru a i se aplica una de bătaie... Le urmă succes...

Corespondentul nostru trimis la Șeitin cu ocazia dată de Subc. Premilitare lac, deplasat acolo anunț... — Din lumea multă venită bare reușii a remarca întâi tele Neorescu dela fisc, ca străduia din răspuțeri a în grațiile unei brunete. Bine Nae dar coi zice de va auzi vloara?

— Unul dintre boerli dela a fost văzut cam prea mult în ma unei oarecare Mariorra, a fi și cumpăra concursul de seje — Premiul III, căci de nu are bani sărăcuțul. Mai gă Glurguț, de altă dată bac na mai afund pe portmonou să faci pe Domnișorul.

— După cum suntem înfratele întru Dumnezeu „Ticu cu ce nu făcu ca să nu fie alea gina la bal blondă cu halna „maro” și-l și reuși la număr... — că vezi facea parte din opt. decernarea premiilor. Brăția, dar nu prea cavaleresc tota.

— Dudula Valerica D., cam mal frumoasă ca oricând — datora faptului că purta o păr — înscrise recordul la mondială, dar jale că scriind primind. Vezi că feciorii tot uitat chestia cu „pancele”...

— Remarcăm mai departe nia Don Iuanilor din Șeitin c riu și Popa în frunte, se vede le-o plăcut potrecerea din că și acu se țineau ram scamele deacolo.

— Studentă sau servitoare lăuda că aranțorii și casierii lăcni au fost foarte drăguți servind-o prompt cu билет și cl. II. — Dar oare ea nu cre a fost servite prompt numai ca să nu mai trâncănească ca aranțorii să scape de ea.

— Au mamă dar le place la lăcani de mine — exclamă Le riri — când primi a două soare prin poșta americană. — hai, „fătu meu” nu te prea în Domnișoara cu Poșta Americană este rugată a răspunde epig de mai jos pe adresa obi 1108.

Teai pus cu mine la bătaie Cu poșta americană. Dar cap trebuie acolo nand lar al tău văd căi... Iudale.

AVIZ PENTRU PROPRIETARII DE CASE

Constatându-se că rumă rezultat din tăierea lemnelor foc — în majoritatea cazurilor este lăsat în stradă, facem ccut Onor. profic, că acela adunat și transportat de pe rui public imediat după terrea tăierii, pentru a nu fi in tist de ape și vânt.

Intreprinderea con... a Municipiului A...

Nădlac

— Popa Nazaritenilor s'a căm busulit" când își văzu numele în „Bravo" al nostru. Noi credem nu avea de ce, căci de nu um- și dansul după „potcoave de morți" nici noi nu ne ocupam el. De oită dată să albă grijă mare când merg la... călărit sea.

— Anța „Miss Coada" de când mai fu pusă în „Bravo", își cam că nasul. Am rugat să-l lase mai cel puțin atât ca să-l ajungem o prăjină. Ai fi de acord dragă? — Oferim o sticlă de bere celui ne va spune numele celor doi anșori dela noi, cari în săptămănele trecute nu găseau poarta lupăru, — când făcure o vizită el — fiind nevoiți a sări peste Semnalmente: Unul cu cișme și aluia, altul student pela Lipova.

— Marele Don Juan a Nădlacului, pe lângă aceasta este și pionar al Statului Român, este foarte des în preajma unei din neamul lui Juda. Păi bine, dar unde lăsam fala de Români? Noi credem că ar fi mai bine săși pe „Tija" pe seama unuia de al săi și să vezi de Român-noastre. Ar fi mai bine cre-

— Ele verde, fol de mac, fete ca în Nădlac ca cele din Cuceac găsești să umblii un veac. Ele verde foale lată de Dumnezeu s'o bată viața-i amară, proastă. Noi fi măritată și zice miltica

— Prea frumoasa Lițica, se mărite ar vrea, numai „duchenarăs" s'o ia? — Ileana din bugeac veni feciorilor de hac! Cel ce nu au uniformă și n'au la ea ce să coate.

— Vezi inginerii își mai plac să au cilindru chiar și frac. Căuște Leontina mai el să nu-i ceară mâna. Pe dracul E mai bine fieri fi om cu moșie și alta bugecană și să fi spune „lană".

(Va urma)

Sannicolaul-Mic

— De sărbători mai mulți ce- de ai noștri au primit dife- cadouri și anume: Ilie un de ceapă Gladis, pentru căușii pșetele mai bine când la... (știe el la care).

— Moșii Goca încă vrea trei de tineri pe cap și o perie arluit

— Ion cel de alături, o nevastă și lanțe, care să-i cânte na... La fereastra mândril

— Și „Petru" un post la de „incărnit chifle" ca să facă pe somerii...

— Bel... un lămpași ca să vadă ne ciupercile după „izlaz" Petelor de măritat un făt care să aibe „nădragi" expresia celeia din colț.

DEȘTEPTII

— Marius, câinele meu e așa dept, încât cum mă vede că se use- își aduce papucii.

— Eu am un porc mult mai Cum mă vede că mă în- plivniță cu o sticlă de vin și gâgă coada ca un tirbușon.

Invitații la logodnă

— În ziua din Duminică, un angrosist din Piața Avram Iancu a avut logodna ficei sale cu d. Et- ciușcă june reîntors de curând de la studii din București.

După logodnă a urmat dans.

Fel de fel de invitații, majori- tatea fiind compusă din clienți a-i prăvăliei, mici comercianți — la curent cu plata datoriilor.

Toate le pricepe, pe toți îi aprobă coș al salonului, la margina cana- zelei, privește lung la perechile de dansatori, ce trec prin fața lui ca un vârtej, coroanelor zburându-le rochiile de parcă ar vrea să i ștergă nasu cu ele.

Toate le pricepe, pe toți îi aprobă:

Un s'ngur lucru însă îl nedume- rește:

Pentru ce curcubaa aia în vârstă cu o rochie strănsă ca un butoi în cercuri face pe „macnazele" în- vârtindu-se dansând de-1 curge nădușele, chosind bietii cavaleri care ar putea fi mult mai folositori; domnișoarelor ce-și așteaptă rân- dul inobile pe scaune?

Enervat peste măsură Todirică s'adresază unui tânăr care tocmai venise să ea loc lângă el, pe ca- napea:

Domnule te rog — arată el cu capul spre curcubaa enormă — știți dumneata o'ne-1 vaca aia?

Vaca aia e mama vitelului care vă vorbește acum.

Da??...

Jean A.

Buteni

— Una bună. Două neveste dela noi și-au găsit un drăguț frumos și din cale afară de glumeț. Săr- mane, din cauza aceasta au mult: de îndurat răci, acest „brav" amant nu se prea poate împărți la... două. Vreți să știți de cine e vorba? Una e vădană, iar ceialaltă vecina cu fizicul plăcut (o casă le desparte căminul părintesc).

— Mai nou în Buteni sunt numai fete bune. Stau toată ziua în casă de frica băieților... Doar pe inserate, în pragul porții mai dau o... vorbă dulce flăcăilor. Cam știu cine sunt. Pentru viitor ne vom ocupa de ele.

— Zilele trecute la o clacă ne-a fost dat să vedem mai multe fete în jurul unui băiat, care se crede cel mai frumos „făt" din sat, dându-i tărcoale. Acest pocăit, a jucat toată noaptea cu ele, călcând astfel... legile Partizilor.

— Nu putem uita nici pe dna poștăriță ce servește numai funcțio- narii, cu care se plimbă des prin sat. O rugăm să se poarte mai bine cu sătenii și să și facă serviciul așa cum trebuie, altfel se va găsi... de cojocul ei.

— Serenăzi se pot da numai atunci când „Domnisorul" are parale. Știți de cine e vorba...

Măstăcăcăn

— „Iepușoara" din vale, este vizitată de un „armăsar" chipeș, dar numai privit din dos. Se aude că în curând se va logodi cu el. Vai ce pereche frumoasă, pentru târgul dela Brad.

— Fetele și feciorii dela noi, au primit multe și variate cadouri de Crăciun. Cel mai nostim cadou l-a primit: Ilenuța care pe lângă mă- nuși, ciorapi și bonboane, a mai primit ceva... ce nu se poate spu- ne. O puteți întreba pe ea.

Berind'a

— Candidații la însurătoare su- părați foc pe fete că nu le acordă atențiunea cuvenită, au lipit pe garduri și au aruncat la prăvălii și locuințe mai multe „manifeste"... cuprinzând durerile lor. Îi invităm să fie mai cuminiți că s'ar putea în- tâmpla să o pătească rău de tot. Dealtfel, — suntem informați — că- teva dșoare au discutat „leacul" ce urmează să-l servească acestor domnișori...

Săvârșin

— În Nr. trecut am scăpat din ve- dere a semnala că, la trânta ce a avut loc între Ghișă, Șampionul Nr. 1 și Petre Cloanchi; s'a cutremurat pământul, în urma acestui cutremur s'a mișcat masa din casa Șampio- nului Nr. 1, paharele au sburat că- tre pereți, geamul dela ușă și-a pă- răsit locul, plângând, lăsând loc li- ber vântului. Așa și-a vânturat — de anul nou — Șampionul Nr. 1, casa de „goști". Face omul cum poate. Am arătat în numărul trecut că s'a deschis o școală de box și că s'a înființat la noi o fabrică de pumni. Azi avem ferlicirea a sem- nala înființarea unei asociații acrive — fiindcă „Astra" nu-i activă — Asociația va purta numele de: „Vă- nătorii" prescurtat „Vână", ea va îngloba pe toți vânătorii, de șpri- jur, de cărți, de fuste, de „pălin- că", de săruturi, de situații, de muște, de gazete (cărora le plac să vâneze ziarele celor abonași și abonații să plătească abonamentul și dacă vreau să cetească, să cumpere pe bani dela chioscul de ziare) etc. etc. Și fiindcă suntem în plin progres, anunțăm că e pe cale înființarea și a unei asociații feme- nine, cu denumirea: „Caprioara" prescurtat „Capra". Vom înștiința pe iubiiții noștri celitori despre mersul acestor asociații, după cum

vom primi știri prin agențiile „Vă- na" și „Capra" puse la dispoziția noastră de asociațiile de mai sus.

— Agenția „Box", Fabrica de pum- ni" și „Linda" până la tipărirea zia- rului nu ne-a comunicat nimic. La rectire.

Petriș

— Moda asta, bat-o focul Se întinde pe tot locul, Uite așa, cam pe furis, A venit și la Petriș.

Cică nu e demodat

Să aduci un „Ins" în sat Ca să spu în lung și lat. „Mi este soț, m'am măritat".

Noi, avem o întrebare

Pentru domnișoara care,

Fie rece, fie cald

Pierde timpul prin Arad:

Zici că ești „seducătoare"

Și mai spu în gura mare:

„Eu de mult m'am măritat,

Când eram în internat"

Bine, asta am știut

Că de mică te-ai... silit,

Insă dragă, cum de poți

Că și azi, le'mparti la toți?

Am uitat! este la modă

Că din... plele ese tobă.

Să vezi primadonele

Cum și-așează... fomele!

„Aia" din câmp, cu mustați,

Vrea să arată la toți

Că timpul nu-i demodat

Și de-ai s'o măritat.

Bine-ai făcut draga mea

Că doar spune cânteca:

„Maria, neichil Marie,

Tu în cap ai doar... prostie!"

(Va urma)

— În localitate se fac pregătiri pentru primirea a doua ingineri teh- nici pentru elaborarea planului unei poui șosele ce urmează să se facă „prin dos" între o instituție publică și cloaca baptilșilor. Aviz amatorilor și așteptăm... efectul.

Să reparăm defectul.

— Buhuzerul acela cu căbat de piele și „roată", tace și face. Ce, zici camarade, de când nu mai fa- cem „primiltările", nu te mai uiji la noi.

Hălmagiu

— Corespondentul nostru este des amenințat de niste fete și „cloponi" din cale afară de... „ză- păcliji". Ce am putea să le răspun- dem? Decât că nu se teme nimeni de el. Amenințările lor nu ne pot opri să scriem de doamna cu părul negru că întreține legături de... mă- tură cu mai mulți flăcăi. Apoi, eși- rii pe aleea care duce la Bodești, a mai multor fete de pe strada prin- cipală cu elevi și vechi cunoscuți de ai lor. În viitor ne vom ocupa de toți.

INTRE CUMETRE

— Știi că Mica a divorțat?

— Taci bre abea se măritase.

— Și dece?

— Bărbatu-său...

— O bătea?

— De unde soro: un om foarte cumsecade.

A divorțat fiindcă bărbatul său avea cauciuc la tocuri...

— Numai pentru atât?

— Lasă-mă să isprăvesc.

— Și din cauza aceasta, de două ori a fost prinsă cu Sprintenescu, fiindcă ea nu-i auzea pașii când se întorcea mai de vreme acasă.

Zău?

Jean A.

Sprijiniri comerțului românesc

Ultimele noutăți literare

Papetărie — rechizite școlare — Odoare bisericesti la

LIBRĂRIA
ROMÂNEASCĂ

ARAD BULEV. REG. MARIA — TELEFON No 52-98

Proprietar: PETRU NILOȘ

DUPĂ POTOP

Arca lui Noe trebuie evacuată. Tata Noe, ca un perfect organizator, dă ordin ca animalele să iasă pe rând, în ordinea mărimei, cele mai mari întâi.

Deflarea începe. În clipa când să treacă puntea, elefantul simte o oarecare mișcare la spate.

Purecele, care, știind să sară, a luat-o înaintea tuturor, se pregătește să iasă printre cele dintâi, pe spinarea elefantului.

Acesta se întoarce și, fixând cu ochiul lui rotund pe ekroc, îi spune:

— Ehei! Mai încet! Nu împinge...

IGIENĂ

După o boală ușoară, un om cum secade e trimis de doctor să facă o baie.

Foarte emoționat, el se duce și nu se întoarce acasă decât după trei ceasuri.

— Ce-ai făcut atâta vreme? — Îi întreabă nevastă-sa.

— Inchipește-ți dragă că după baie, când să mă îmbrac, am constatat că mi-a dispărut vesta. Am căutat-o peste tot, dar mi-a fost imposibil s-o gășesc.

Soșii discută îndelung întâmplarea asta extraordinară, dar cum vesta era veche și nu avea nimic prin buzunare, se consolează în cele din urmă.

După câteva luni, omul nostru se îmbolnăvește iar și doctorul, chemat să-i sfătuiască, îi prescrie din nou o baie.

De data asta, se întoarce surâzător dela baia publică.

— Știi, dragă, îi spune el nevastei, mi-am găsit vesta.

— Dar unde era?

— Sub cămașe...

DTA N'AI DECLAMAT...?

La cina Gloriei, simpaticul jucător Igna, a jinit o cuvântare, despre care, gurile rele vorbesc că a fost scrisă de mult mai simpaticul Dr. C...

La sfârșitul cuvântării inginerul Șincal a constatat:

— Tare miroase cuvântarea asta a dr. C...

— Desigur, — răspunde Igna — dar dvs. n'ajî declamat niciodată poezii de Eminescu?...

LA FIECARE CĂTE-UNA

Un rumân dela țară a nimerit și el la un match de fotbal, unde s'a minunat foarte de faptul că douăzeci de flăcăi aleargă și se bat după o biată minge. La un moment dat, a exclamat:

În loc să alerge toți după o minge, mai bine le-ar da fiecăruia câte-una, ca să se poată juca liniștit fiecare!...

CINE E MAI MARE?...

Două gemene de aproape cinci ani se ceartă mereu și mama în, cercă zadarnic să le potolească.

Dar deodată Dina se apropie de ea și o întreabă:

— Mămico, cine e mai mare, eu sau Rada?

— Rada!

Atunci întorcându-se către sorăsa:

— Ai văzut? Tu ești mai mare și trebuie să fii mai cumintel!

Dar cealaltă răspunde repede: Atunci tu trebuie să respecti pe cei mari!

Cum se acostează o damă

Sunt un tip afară din cale de sfios și stângaci.

Pentru mine acostarea unei dame a fost totdeauna o problemă mare, o enigmă de nedezlegat.

Niciodată nu m'am putut dumeri cum te-ai putea lega așa hodoron: tronc de o damă care trece pe stradă fără s'o cunoști, fără ca cea mai neînsemnată întâmplare să-ți înlesnească cât de puțin intrarea și fără ca Dumnezeu să-ți fi dăruit o cât de mică doză de obrăznicie...

Și cu toate acestea, atâtea și atâtea amoruri și chiar căsătorii încep dealungul trotuarelor cu oribila și banala întrebare.

Domnișoară parcă v'ași cunoaște Eu unul de câte ori am încercat să intru în vorbă cu vr'o damă, ori vr'o fată tot anapoda mi-a eșit.

At-ea apucam, să deschid gura ca să ngâmez cine știe ce grațiozitate sălcie, că necunoscuta odată se oprea în loc, mă măsura de sus până jos, și mi-o râteza scurt:

— Pardon Domnule ai greșit adresa.

S'au mă pomeneam cu somația sacramentală:

— Domnule te rog să te retragi că chem poliștul.

Și mie atât îmi trebuia ca să-mi pierd cumpătul cu desăvârșire, ca să holborosesc un bonsoar la 12 ziua, un bonjour la miezu nopții și s'o iau la sănătoasa împletcindu-mă și izlându-mă de toți trecătorii.

A, dar într'o seară am fost la înălțime n'am să uit niciodată.

Chiar astăzi, vă spun, stau și mă crucesc de îndrăzneala și de verva de care am dat dovadă atunci.

Ploua... Înaintea mea la câțiva pași o damă grațioasă cu rochița scurtă, astfel că se vedeau niște piciorușe de cea mai apetisantă construcție.

I-mi iau înimă'n dinți, lușesc pasul și îi zic:

— Mă ei și pe mine Domnișoară sub umbrelă?

Presupusa mea Domnișoară, se oprește bursc își întoarce fața vopsită spre mine și cu un aer de mahalagioaică îmi zice:

— Să te ia cine te-a mai luat Domnule.

— Păi nu ma mai luat nimeni până acum Domnișoară.

— Regrete eterne.

— Și eu regret Domnișoară că nu vrei să mă ei sub umbrelă, sunt un băiat de zahăr și are să mă topească ploaia...

— Prea te crezi. Și n'am de ce, sunt băgat frumos am și ochelari.

— Uite am cu mine și un pachetel cu săpun și dacă nu mă ei sub umbrelă se topește și el.

— Mai bine ai face cu săpunul altceva...

— Păi n'am frânghie... Dacă aș pantofi sau cordonul dela pardesiu, una. Regret că n'am la mine așa ceva.

— Ba da Domnișoară. Dă-mi d'un jarexemplu șiretele de la pardesiu.

Aici necunoscuta mea interlocutoare se aprî din nou, mă fixează, mă măsoară de sus până jos și... dispăre într'o curte.

Am rămas tablou în stradă, cu buzele umflate.

Strașnic am fost. Nu?

Jean Antoniu

ODISEEA TUTUNULUI

Mintea iscoditoare a omului, din cele mai vechi timpuri și până azi, a căutat să tragă toate foloasele posibile dela plantele și animalele ce-l înconjoară.

Dacă aruncăm o privire asupra regnului vegetal, vedem că sunt nenumărat de multe plante care îi aduc omului un real și mare folos. Între grupele mai de seamă (cum sunt cerealele, oleaginaasele, cele medicinale, cele mediteranec, etc.) se află și așa numitul grup al plantelor aromatate, în care se găsește încadrată și mult cunoscută plantă „tutunul”.

Întrebuințarea acestei burueni ne este cunoscută la toți: știm că se fumează. Astfel e merită să dovină „fum” și „scrum”.

Cultivarea și industrializarea plantelor, știm că e făcută de om pentru îmbunătățirea traiului său. În felul acesta ne punem întrebarea, în mod logic, care ar fi folosul co-l aduce omului această plantă, ce se cultivă și se industrializează pe o scară așa de întinsă pe suprafața globului. Folosul co-l aduce tutunul omului precum și chestiunea de ce fumează omul această buruiană și ce găsește în fum, constituie între bări la care n'am îndrăzneala a răspunde, deși sunt vechi fumător.

Deaceia lăsăm aceste întrebări — la care vor răspunde poate, alți cititori ai ziarului „Bravo” — și trecem să vedem ceva despre descoperirea tutunului și moda fumatului.

Descoperirea tutunului. Tutunul e o plantă ce a fost adusă din America; numele îi vine dela insula „Tobago” din Antile, unde tutunul a fost găsit de exploatorul spaniol, în 1492, odată cu descoperirea arhipelagului Antilelor.

Într'o frumoasă noapte de 12 Octombrie 1492, sosit în insula Cuba, pe bordul corăbiei „La plinta”, Cristofor Columb povestește în jurnalul său de bord, că locuitorii unui sat de care se apropiaseră jin tot timpul în gură și unii chiar fumează această plantă.

Aducerea tutunului în Europa. Peste puțin timp apoi, la 1519, tot datorită zelului explorărilor geografice, această buruiană a fost adusă în Europa tot de către un spaniol și anume de Conzallo Fernandez de Oviedo. Din Spania tutunul a trecut și în Portugalia, mai aies în grădinile din Lisabona, unde se cultiva mai mult ca plantă de ornament.

Începutul cultivării tutunului. În 1559, Jean Nicot, un senior din Villemian (fiul notarului din Nimes, Franța), a fost numit ambasador al

Franței în Portugalia. Jean Nicot văzând într'o bună zi într'o grădină din Lisabona niște flori de tutun, i-s'au părut așa de frumoase încât, la întoarcerea sa în Franța le-a luat cu el și le-a oferit în semn de omagiu mamei sale.

Cu doi ani mai înainte (1567), un francez, cu numele Andre Thévot, un vestit istoriograf și cosmograful, pleacă în Brazilia, unde, la cultorii de acolo cunoscând că tutunul, fumează și îmbețe ca rosul unui vin puternic, că el însuși am încercat — spune într'o lucrare a sa. Însă, în paginile sale Andre Thévot, clocotit de mânie, susținând că „el” fost primul care a adus sămânța acestei plante în Franța, după ce apol „cineva” susține că el a adu-s-o. Acel „cineva” de care greșit și cu dispreț amintește Andre Thévot, nu este altul decât Jean Nicot.

Cu toată străduința depusă de Andre Thévot, că el a fost primul care a introdus tutunul în Franța totuși probele și documentele dovedit că acel care a introdus tutunul în Franța, a fost Jean Nicot.

Nicotiana tabacum. Deaceia rii botaniști, în cinstea și memoria lui Jean Nicot, au numit această plantă „Nicotiana tabacum”. Semeneea, otrava pe care o conține această plantă și care este atât de puternică (o cantitate de 50 mg ajunge pentru a omorî un om) a fost botezată tot după numele lui — „nicotină”.

Moda fumatului. Cultura tutunului introdusă în Franța de Jean Nicot a trecut apoi și în alte țări cu clima caldă și temperată și tropicală, a început să se fumeze. Primul re a introdus moda fumatului în tot Jean Nicot. Deaceia ne putem bătăm azi dacă numele lui Jean Nicot merită a fi laudat sau de a fi tră... blestemat. Aceasta cu atât mai mult cu cât se constată că în recent, această buruiană — atât de scump plătită — e fumată nu numai de bărbați ci și de femei.

Desigur că slavire numelui lui Jean Nicot pot să-l aducă numai celor care comerț cu otrăvitoare „Nicotiana tabacum”, sortită a fi prefăcută în fum și scrum. Din contră, pentru fumătorilor (pentru care fumatul ajuns un obicei sau o pasiune) n'am decât să-i urască numele durerii care a introdus primii în cultura tutunului și moda fumatului în bătrânul nostru continent. În pean, în care pe la 1848 era interzis pe străzi.

S. VERNER

CULMI...

- Culmea somnului: să îți aștepți pașii.
- Culmea auzului: să auzi chilo acului.
- Culmea vitejiei: să te rădă cu baitagul lunii.
- Culmea fizicii: să dilatăți ră, un fir de amintiri.

POSTA REDACTIEI

— Dni corespondenți să nu întârzie cu expedierea ponderței. Vă mulțumim, Brad. Avem denți Dni corespondenți scrie numai pe o parte materialul pentru revistă.